

III.

Peccatum igitur in Spiritum Sanctum, non modò singulare est, sed etiam simpliciter irremissibile, sive ad mortem; ideoq; omni spe veniæ, ac pœnitentiæ, semel perpetratum, in æternum caret: cæteræ verò iniquitates sunt & ipsæ omnes peccata, sed non simpliciter ad mortem, hoc est, non omni spe veniæ destituuntur prorsus: sed per Dei gratiam remissibiles fiunt pœnitentibus, per & propter Agni sanguinem, verâ fide perceptum.

IV.

Cæteroquin omne peccatum in sese, & sui naturâ, promeretur mortem, sive Originale id sit, atq; inhabitans, hoc est, tum primû à Protoplastis commissum, tum à primo ortum, id est, per traducem ad nos propagatum (*Per unius enim offensam mors regnavit per unum*, Roman. 5. 17. Item que *Eramus omnes filij ira naturâ, ut & reliqui*, Eph. 2. 3. *Concepti videlicet & nati in peccatis*, Psal. 51. 7.) sive peccatum sit Actuale. *Omnes enim affectiones in (non renatorum) membris vigent ad fructum ferendum morti*. Rom. 7. 5. Gal. 3. 10.

V.

Nam quòd inter mortalia peccata, & venialia distinguunt (non quidem in sese considerata, tanquam talia sint suâ naturâ) sed renatorum respectu, quatenus in luctâ Spiritus adversus Carnem quandoq; etiam veri fideles graviore aliquâ præoccupantur offensâ (ut videre est in Davide, & aliis, Galat. 6. 1. 2. Corinth. 12. 21.) sanè dicimus, quamdiu tales ab operibus carnis manifestis non desistunt, nec super impuritate & proterviâ suâ pœnitentiam agunt, tamdiu condemnationi obnoxios, regnum Dei hæreditare non posse, donec resipiscant: quòd pertinet disciplina Ecclesiastica ad præcavendum, ne scandalosè viventes fraude peccati, ad nos circumcingendos proclivi, indurentur, 1. Cor. 5. 5. & cap. 6. 9. 2. Corinth. 13. 2. Galat. 5. 21. 1. Timoth. 5. 20.

VI.

Dominus enim semetipsum pro nobis non tantùm dedit, ut redimeret nos ab omni iniquitate: sed etiam ut purificaret sibi populum peculiarem, zelotem bonorum operum. Tit. 2. 14. *Etenim in Christo Jesu nihil valet, nisi nova creatio*. Galat. 6. 15. *quæ nequaquam est nova (provt novam esse oportet) nisi ambulemus secundum novitatis regulam; Nam si Spiritu vivimus, Spiritu etiam incedamus*, Galat. 5. 25.

VII.